

Roosenbergkoor

NOTENBLAADJE

Jrg. 1, nr. 7 - juli 2023

Ten geleide

Nadat juni al een aanloopmaand was naar de vakantie, zijn we nu toe aan een welverdiende pauze in onze repetities. We hebben een vruchtbaar jaar achter de rug met heel wat optredens. En ook voor het najaar komen we nog zes keer voor het voetlicht.

Vanaf 18 augustus reken ik op jullie aanwezigheid op de wekelijkse repetitie. Niet alleen heb je dat voor jezelf nodig, maar ook het koor als geheel heeft elk van zijn leden graag bij zich om kwalitatief te werken. Zeg dus maar niet te snel: "deze week een keertje niet".

Ik blijf ook op dezelfde nagel kloppen: we hebben nog een paar stevige alten en wat mannenstemmen nodig. De beste manier om te recruteren is dat mensen zich persoonlijk aangesproken voelen door jullie, zangers. Nieuw bloed betekent ook dat diegenen onder ons die voelen dat hun stem iets minder sterk wordt, toch kunnen blijven deel uit maken van het Roosenbergkoor omdat zij zich gesteund weten door de anderen.

Maar nu maar eventjes uitblazen en genieten. Mocht ik Vera Lynn zijn, dan zong ik voor jullie : "We 'll meet again"

Carlo

AGENDA voor het koor

- **Vrijdag 18 augustus** om 19.30 u herstart repetities, uitzonderlijk op deze vrijdag omwille van het optreden in Sombeke
- Maandag 21 augustus: 9.30 u (inzingen om 8.30 u) : Kermismaandag, Mis van de overledenen in Sombeke
- Zaterdag 11 november: Mis Wapenstilstand Waasmunster (bevestiging volgt)

ZATERDAG 2 DECEMBER: KOORDAG ter voorbereiding van het kerstconcert

Het is zeer belangrijk dat iedereen deze dag in zijn agenda vrij houdt. Niet deelnemen aan deze dag en toch willen meedoen aan het kerstconcert is deze keer geen optie. Alleen je eigen overlijden is een geldig excuus. Alle andere zaken moeten maar voor een keertje wijken!

Onze zangers/zangeressen zijn verwacht tussen 9.30 u 17.00 u.

Sint-Niklaas Binnenste buiten met MARIE

afspraak voor een exclusief bezoek voor het Roosenbergkoor

maandag 3 juni om 15.00 u stipt

Samenkomst aan het beeld van de goedheilig man.

De Amerikaanse Heilige Drievuldigheid van de hedendaagse (religieuze) koormuziek

Als er al componisten zijn die in Amerika de enge grenzen van hun eigen kerkgemeenschap overstijgen en wier muziek door duizenden gezongen wordt, dan zijn het wel de drie reuzen (eigenlijk twee reuzinnen en één reus) waarvan wij zeker nog stukken op ons programma zullen nemen.

De oudste en het voorbeeld voor de jongere generaties, is **Mary McDonald**, (° 1956), componist, arrangeur, producer, pianiste en organiste die meer dan 1000 anthems, cantates en stukken voor piano en orgel heeft geschreven. Haar religieuze ondergrond komt uit de gemeenschap van de Baptisten.

Het baptisme is een stroming binnen het protestantisme, ontstaan in 1609 onder puriteinse vluchtelingen van Engeland in Amsterdam, na contacten met Nederlandse doopsgezinden.

Twee Engelse predikanten John Smyth en Thomas Helwys worden als stichters gezien. Baptisten verenigen zich in zelfstandige, plaatselijke gemeenten. In de Verenigde Staten vormen de baptisten een van de grootste kerkgenootschappen. In Nederland zijn de meeste gemeenten aangesloten bij de Unie van Baptistengemeenten. In België zijn de baptisten verenigd in de Bond van Evangelische Baptistenkerken.

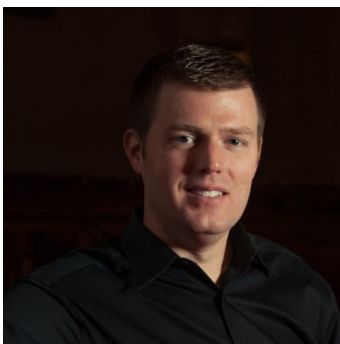
Voor ons koor zou ik graag dit aanleren:

<https://www.youtube.com/watch?v=lpDd1NnruZI>

“How can I keep from singing”

En voor de gospelliefhebbers onder ons, wat vind je van deze bewerking van Mary McDonald?

<https://www.youtube.com/watch?v=DnByQxRfu94>

Met **Dan Forrest (° 1978)** hebben we al kunnen kennis maken in het troostende “Come with me”. Zijn wortels zitten in de presbyteraanse gemeenschap. Hij is een van de meest gerenommeerde koorcomponisten van Amerika. Zijn grote oratoria Jubilate Deo, Requiem for the Living, Lux en The breath of life behoren nu al tot de standard concertliteratuur. Zijn bewerkingen van bijvoorbeeld traditionele kerstliederen zijn uniek. Daar moeten we zeker iets mee doen, als we nog eens

een kerstconcert gaan geven.

https://www.youtube.com/watch?v=Mq4WP_TwxtE

<https://www.youtube.com/watch?v=u-WeSbeSgng>

<https://www.youtube.com/watch?v=tFe5r46OdSE>

Elaine Hagenberg (°1979) is de jongste van ons drietal. Haar prijswinnende composities klinken heden ten dage in alle werelddelen en in alle grote concertzalen.

Wat mij betreft zou ik heel graag haar

“All things new” doen met het Roosenbergkoor. Behalve de prachtige koorklanken, zijn het ook de woorden die mij telkens weer ontroeren.

Een boodschap van hoop voor donkere momenten.

<https://bpifiles.com/PDF/BP2253%20All%20Things%20New%20PREVIEW.pdf>

Dit mag op mijn begrafenis!

*Light after darkness,
gain after loss,
Strength after weakness,
crown after cross;
Sweet after bitter,
hope after fears,
Home after wandering,
praise after tears.*

*Alpha and Omega,
beginning and the end,
He is making all things new.
Springs of living water
shall wash away each tear,
He is making all things new.*

*Sight after mystery,
sun after rain,
Joy after sorrow,
peace after pain;
Near after distant,
gleam after gloom,
Love after loneliness,
life after tomb.*

Inspiratie van het facebook van onze tenor Bruno

Schoonheid is een staat van zijn.

Als je werkelijk van jezelf houdt
en jezelf respecteert,
zal je zien dat je perfect bent
zoals je bent.

Ook het Roosenbergkoor heeft zijn allerslimste mens ter wereld

En dat dankzij de ongeëvenaarde gastvrije quizmasters Lieve en Benny.

In lief en leed ...

Is het koor een gemeenschap van vrienden die mekaar een hart onder de riem steken als het moeilijk gaat. Wij leefden mee met Rosita toen haar broer ging rusten.

Etienne De Beule

Hamme 20 november 1953

UZ Gent 10 juni 2023

Het huis Delplanque te Kortrijk .

Internet: [Patriciërswoning Delplanque \(1777\) - Kortrijk - TheBestPlaces.be](https://www.thebestplaces.be/nl/patricierswoning-delplanque-1777-kortrijk)
door Philippe Delplanque

Krantenknipsels uit HLN van maart 2023 :

Gewezen Huis Delplanque (Broelmuseum) verloedert, dringende renovatie start in mei 2024 en kost 715.000 euro. Broelkaai 6 aan de verlaagde Leieboorden, in de volksmond nog altijd het vroegere “Huis Delplanque” of Broelmuseum, en vandaag genaamd “BK6” ziet er niet goed uit. De renovatie is gepland.

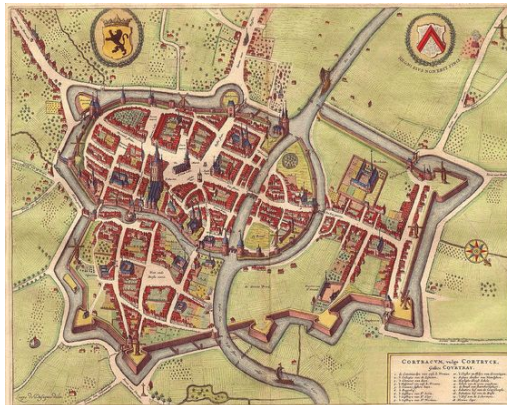
De kwestie komt maandagavond ter sprake tijdens de gemeenteraad in het historisch stadhuis in Kortrijk.

ONTWIKKELING VAN DE BROELKAAI

Oorsprong van de Broelkaai.

Na een hevige brand in 1362, bracht de wederopbouw van de stad Kortrijk een uitbreiding in het noorden met zich mee. Er werd een nieuwe vestingwal gecreëerd, die het tracé van de huidige Dam volgt, waardoor het Buda-eiland ontstond.

Van Hoonacker schetst in ‘Duizend Kortrijkse Straten’ de oorsprong en ontwikkeling van de Broelkaai. De naam ‘Broel’ heeft volgens hem een Keltische oorsprong in het woord ‘Broglio’, wat omheining betekent. Deze naam ‘quoddam pratum in Brulio’ wordt reeds vermeld in 1288 en in 1299 was ‘le Bruille’ een weide op de oostelijke helft van het eiland. In het Germaans kreeg het de betekenis van een laaggelegen, moerassige weide, zoals te zien op Blaue- kaart van Kortrijk van 1649, uit Flandria Illustrata .

18de eeuw

Na enkele woelige eeuwen, volgt in de 18de eeuw een periode van vrede en welvaart. In Buda tekent zich in hoofdzaak vanaf de laatste decennia van de 18de eeuw een groeiend aantal kleinere nijverheidsgebouwen af. Nieuwe industrieën zoals zeepziederijen en oude, zoals brouwerijen en kalkovens, vestigen er zich. In de Budastraat en aan de Broel verrijzen sierlijke, prestigieuze woningen. De noordelijke zijde van de Broelkaai wordt tussen 1741 en 1785 bebouwd. Hierdoor verdwijnt het open karakter van de weide grotendeels, wat duidelijk waar te nemen is op een Ferrariskaart (1770-1778).

19de – 20ste eeuw

De Broelkaai was vermoedelijk tot het midden van de 19de eeuw niet voorzien van een kaaimuur, zoals te zien op een tekening uit 1813. Het primitief kadaster is een momentopname van 1830-1833 en eveneens een belangrijke bron bij het reconstrueren van de 19de Eeuwse Broelkaai. De bebouwing langs de kaai kan nog steeds worden herkend.

In 1850 werden de kaaimuren aangelegd en een jaar later werd de straat geplaveid. In de 19de eeuw trad de Leie frequent buiten haar oevers waardoor de stad door een zware overstroming werd getroffen en een groot stuk van Buda en de Overleie onder water stonden. Om dit te voorkomen werd de Kleine Leie verbreed en doorgetrokken waardoor het Buda-eiland twee keer zo groot werd. Op het einde van de 19de eeuw sierde een beeld van St. Jan Nepomucenus op een plantsoentje met gietijzeren afsluiting het plein.

In 1960 werden de Leiekaaien heraangelegd : de Broelbrug werd herbouwd en de kaaimuren van de Gent- en Broelkaai werden vervangen door een nieuwe muur met een natuurstenen parament. Dit werd verwijderd in het begin van de 20ste eeuw en verhuisd naar de Broelbrug.

21ste eeuw

In 2005 werd een globaal concept voor de heraanleg van de kades van de Oude Leie-arm uitgewerkt door de Franse landschapsarchitect Michel Desvigne in samenwerking met de studiebureaus JPLX en Arcadis.

Het belangrijkste uitgangspunt bij de herinrichting is het verbeteren van het contact met het water. Daarom werd voorgesteld om de kaaimuren te verlagen (cfr. Graslei in Gent) en het niveau van het plein geleidelijk te laten dalen tot een halve meter boven het water. Dit is mogelijk geworden door de verbredingswerken aan de Leie, waardoor het overstromingsgevaar in de binnenstad is geweken. Door dit aan weerszijden te doen, ontstaat eenzelfde soort ervaring als aan het Koning Albertpark. Daar is het één groot park, waar de Leie doorheen vloeit. Hier aan de Broeltorens, wordt het één plein, waartussen de Leie stroomt. Op die manier ontstaat aan de Broeltorens een zeer aangename en kwaliteitsvolle verblijfsruimte, waar plaats is om te wandelen en te zitten. Van 12 juni 2017 tot 31 januari 2018 wordt de Broelkaai vernieuwd.

Patriciërswoning (1777)

Eén van de sierlijke, prestigieuze woningen die in de 18de eeuw op de Broel gebouwd wordt, is Broelkaai 6. Op 24 juni 1777 verkreeg Jan de Brabandere een bouwvergunning om een patriciërswoning op te trekken op de Broel. Het eigendom ging enkele jaren later over op Antonius de Brabandere-Amerlinck (1737-1785), burgemeester van St.-Amands in Kortrijk. In het Rijkarchief Kortrijk werd de map met bouwaanvragen uit de periode 1727-1797 geconsulteerd. Er konden echter geen bouwtekeningen van de woning worden terug gevonden.

De beschrijving van het oorspronkelijke uitzicht van de gevel is gebaseerd op stilistische kenmerken en twee bewaarde foto's uit het midden van de 19de eeuw.

Het herenhuis werd opgetrokken in de toen heersende classicistische bouwstijl, die gekenmerkt wordt door klassieke, horizontaal uitgewerkte en symmetrische lijstgevels waarbij de middenpartij wordt benadrukt. Kenmerkend hierbij is de vooruitspringende middenrisaliet met schijnvoegen, die wordt bekroond door een rechthoekig fronton met oeil-de-boeuf, en afgeboord wordt door een tandlijst. De strakke en sobere architectuur wordt verdergezet in de strikt en streng geritmeerde schikking van de omlijste, zuiver rechthoekige vensters. Op het einde van de 18de eeuw waren persiennes of jaloezieën een vast onderdeel van de gevel bij grote herenhuizen, en dit werd ook hier toegepast. De spaarzame decoratie bestaat onder meer uit festoenen, die ook terug te vinden zijn op de gevel van Broelkaai 6.

De plattegrond van het huis heeft een rechthoekige vorm, zoals toen overwegend het geval was. Hoewel de gevel symmetrie uitstraalt, werd de binnenruimte assymetrische ingericht.

De schikking van de kamers is voornamelijk bepaalt door hun functie. Ook in de huidige interieurs kan de classicistische vormtaal nog worden herkend. Typisch zijn de marmeren vloeren, gecanneleerde pilasters en zuilen met korintische kapitelen, eierlijsten, sierlijke friezen met half-reliëf en motieven zoals cartouches, blad- en bloemwerk en linten.

19de eeuwse ontwikkeling

Tussen 1816 en 1820 werd de Commissie voor de grensafbakening Frankrijk-België gehuisvest in het pand. De eerste arrondissementscommissaris van Kortrijk woonde in de woning en koning Willem logeerde er op 22 juni 1819.

Op 28 maart 1820 werd hier het Verdrag van Kortrijk ondertekend, dat de grens tussen Frankrijk en het Koninkrijk der Nederlanden vastlegde.

Het huis op de Broelkaai werd in de jaren '20 van de 19de eeuw ook even gebruikt door de zusters Paulinen als 'School van Bermhertigheid'.

In 1824, verhuisde de schoolgemeenschap naar haar huidige vestigingsplaats op de andere Leieoever, in de voormalige 'Refuge' (1584) van de cisterciënzers van de Wevelgemse Guldenbergabdij, in de schaduw van de zuidelijke Broeltoren.

Een deel van dit meubilair staat nu in Waamunster

De schouwen en bepaalde stucversieringen aan de plafonds dateren stijlkritisch uit omstreeks 1835-1840. Het gebeurde niet zelden, dat bewoners zich lieten leiden door de wisselende smaak en de mode en hun schouwen lieten afbreken en vervangen.

Op 20 mei 1859 vraagt Delva-Catulle, een handelaar in de stad Kortrijk, om de stoep en de trappen voor zijn woonhuis te herbouwen (deze aanpassing is ook te zien op twee foto's uit de 2de helft van de 19de Eeuw).

Tussen de tweede helft van de 19de eeuw en de Eerste Wereldoorlog werd een blauwstenen balusterbalkon, rustend op voluutachtige consoles, toegevoegd aan de voorgevel. Hierbij werd ook de horizontale gevelbelijning aangepast en werd ook het schrijnwerk en beslag van de vensters veranderd. De middelste vensteropening werd omgebouwd tot een deur. Er werd eveneens een nieuwe deur met bovenlicht geïntegreerd. De achtergevel vertoont eveneens een balkonplaat in dezelfde stijl als de voorgevel. Dit werd aangepast toen de glazen luifel werd toegevoegd.

De orangerie, in classicistische stijl, wordt eveneens in het einde van de 19de eeuw gedateerd (1894). In deze periode wordt glas op een industriële schaal geproduceerd, wat de glasprijs doet dalen. Over het hele land verschijnen wintertuinen voor oranjeboompjes en andere uitheemse planten en bloemen.

In de 19de eeuw was Alphonse de Thibault de Boesinghe (1843-1898) eigenaar van het pand. Vermoedelijk werden de aanpassingen werken in zijn of zijn families opdracht uitgevoerd.

20ste - 21ste eeuw

Het huis behoorde dus toe aan de adellijke familie Thibault de Boesinghe tot het in begin van de XXste Eeuw aan de gezusters Elise, Flore en Marguerite **Delplanque** werd verkocht, kanthandelaars die een gemechaniseerd kantbedrijf in de Tayaerstraat hadden.

Op dit moment werd het bestaande balkon aangepast door de toevoeging van een glazen luifel en borstwering. Een tekening uit 1923 illustreert de toevoeging van de luifel. Een gevelplan van het huis Delplanque toont de toevoeging van persiënnes op de verdieping.

Foto's geven een duidelijk beeld van de interieurs ten tijde van de laatste bewoners van het pand.

De vestibule geeft toegang tot de traphal en de muziek- en het zondagse salon. Aan de tuinzijde bevindt zich de keuken, een kantoor en de woonkamer.

Tijdens WO II werden bepaalde lokalen van het Sint-Amands College opgeëist door de bezetter. De Lagere School verhuisde toen naar de salons op de benedenverdieping. Francis Delplanque woonde bij wijze van spreken boven zijn school.

Bij hun vertrek nam de familie Delplanque enkele interieurelementen met zich mee naar hun verblijf in Sint-Denijs-Westrem (Gent): trappaal, consoletafel en wandschilderijen uit het muzieksalon.

De trappaal werd door een sobere paal vervangen. Toen het originele stuk werd teruggebracht, diende aan de trapboom en handgreep enig aanpassingswerk te worden uitgevoerd. Op basis van de foto's kunnen ook andere veranderingen aan het interieur worden opgemerkt. In het zondagse salon zijn de wanden afwerkt met lijstwerk en wandschilderijen. Beide luchters zijn niet in situ bewaard en de detaillering in het lijstwerk in het muzieksalon is verdwenen.

In 1955 werd de Stad Kortrijk eigenaar en werd het pand ingericht als Museum voor Schone Kunsten. Op 19 december 1959 werd het museum opengesteld voor het publiek.

Twee bewaarde plannen uit 1958 tonen de toenmalige indeling van het museum

Ook de brandveiligheid en diefstalveiligheid waren niet optimaal en doeltreffend toezicht werd door de kleine lokalen bemoeilijkt. Het pand werd door een ministerieel besluit van 29/6/1981 beschermd als monument. In het kader van de stadsvernieuwing werd besloten het huizenblok 42, waartoe het Broelmuseum behoorde, te saneren op dezelfde plaats een nieuw complex op te richten, mits integratie van de bestaande waardevolle gebouwen en bruikbare bouwelementen. Voor deze vernieuwing moest de Stad verschillende percelen verwerven. Er werd duidelijk beschreven dat het museum (de vroegere eigendom Delplanque) moet behouden blijven, eventueel met aanpassingen.

Het huidige museum was voorbehouden om ingericht te worden als interieurmuseum. De vernieuwde vleugel in de Burgemeester Tayaertstraat is een verbouwing van de vroegere Fabrique de Filet Mécanique (het kantatelier) en van het bedrijf "Mme Octave Delplanque & Sœurs.

Op 13 juli 1979 besliste de gemeenteraad van Kortrijk om Groep Planning bv aan te stellen als ontwerper.. Indeling van het nieuwe museumcomplex

De opeenvolgende aankledingen en overschilderingen had het 18de Eeuwse karakter van het interieur vervormd. Na een uitgebreid kleurenonderzoek, ondergingen de Lodewijk XVI-interieurs van het gelijkvloers in 1996 een zachte restauratie met respect voor de originele kleuren. Verdwenen elementen, zoals de schilderijen uit het muzieksalon konden teruggevonden, maar niet gerecupereerd worden. Deze werden vervangen door een sober textielbehang

De orangerie werd gerestaureerd en wordt sinds 2001 gebruikt als vergaderruimte en cafetaria. Het meubilair is een, tweedehands, authentiek café-interieur uit de jaren '50, geleverd door de Kortrijkse meubelfirma De Coene en bestaat uit armstoelen en barkrukken bekleed met kunstleder en ronde tafeltjes in eik.

In 2009 werden de gevels, houtwerk (ramen, deuren, luiken en goten) alsook de ijzerwerken geschilderd. Deze moesten eerst hersteld worden aangezien er roestaantasting was. De laatste schilderwerken dateerden van 1991. Ook de luifel werd hersteld.

In 2022 werd het plan opnieuw bovengehaald om over te gaan naar een grondige restauratie van het huis, van de tuin en van de orangerie.

Het prijskaartje zal meer dan 700.000 € bedragen.

Mijn familie naar aanleiding van een familiedag in 2022.

Vanaf 2026 zal het volledig gebouw opnieuw voor het publiek toegankelijk worden.

met dank aan Atelier erfgoed ,Architectenbureau Maarten Dobbelaere en aan Openbaar Kunstbezit in Vlaanderen

